

Şirket / dedektif hikaye

Category: Detektif proza, Kitapcy, Romanlar, Sözler

написано kitapcy | 22 января, 2025

Şirket / dedektif hikaye POLİSİYE HİKAYE: ŞİRKET

Gecenin bir yarısı gelen ihbar üzerine Komiser Murat, ısmarladığı çorbayı yarım bırakıp olay yerine intikal etti. Telsizden duyduğu adres çok yakındı. Olay yeri inceleme ekibi bile henüz gelmemişti. Devriye polisinin çektiği sarı bandın arkasında bir süre dikildi. Cinayet mahalli, ardına kadar açık kapının gerisinden bile az çok seçilebiliyordu. Bir yandan memurun bilgilendirme konuşmasını dinlerken bir yandan da binada oturanların halini inceledi. Yataklarından kalkmış, uyku mahmuru insanlar topluluğunun yüzlerinde aynı ifade vardı: Merak. Murat, odada kanlar içerisinde yatan maktulün komşuları tarafından çok sevilmediği ya da tanınmadığını düşündü. İhbarı yapan adam durmadan başını kaşıyordu. Burnunun iki kenarındaki ezilmiş deri, normalde gözlük taktığının belirtisiydi. Arada bir sanki o gözlük hala burnunun üzerindeymiş de itmesi gerekiyormuş gibi eli yüzüne gidiyordu. Murat, adamı bir süre daha uzaktan izledikten sonra yanına çağırdı.

“Maktulü siz bulmuşsunuz sanırım. Karşı komşusuymuşsunuz.”

“Evet, efendim. Karşı dairede oturuyorum ama üst kattaki Raşit Bey’le birlikte bulduk adamı.”

“0 saatte bina boşluğunda ne işiniz vardı peki?”

“İşimiz yoktu da Komiserim, biri; galiba şu kaçan adam, zilimize bastı. Gece vakti korkuyla fırladım yataktan. Üst komşunun da ziline basılmış. Baktım karşı komşunun kapısı da aralık, sandım ki biri onun da ziline bastı. Ancak komşu görünürde yoktu. O ara Raşit Bey de yanıma indi. Kendi aramızda konuşurken gözüm iyiden iyiye kapıya takıldı.”

“Siz de içeriye girelim dediniz.”

“Yok, önce seslendik, ses gelmedi. Akşamki olay yüzünden iyice şüphelendim.”

“Ne olayı?”

Huzursuzca başını kaşıyan adam cevap vermeye kalmadan olay yeri inceleme ekibinin beyaz kıyafetli memurları merdiven basamaklarında birer ikişer görünmeye başladılar. Murat, yaprak gibi titremeye başlayan adama bir yere kaybolmamasını, Raşit’i de bulup beklemelerini söyledi. İlk incelemede olay yerinde bulunmak istiyordu. Ayaklarına ve başına geçirmesi için verilen galoşları alelacele taktıktan sonra güneşin ilk ışıklarıyla aydınlanmış evin içine daldı. Bekâr bir erkeğe ait olduğu her halinden belli olan evde fazla eşya yoktu, içeriye yayılan parfüm, kan kokusu ile birbirine girmişti. Otuzlarının başlarında olduğunu tahmin ettikleri bir erkek, yerde, demode bir halının üzerinde biçimsizce yatıyordu. Açılan yaranın boyutlarına bakınca suç aleti maktulün yanı başında duran makas olmalıydı. Odaya saçılmış kâğıtlardan bazıları kan gölünün içindeydi, devrilmiş bir sehpa ve fışkıran kanla boyanmış bazı defterlerin yerdeki biçimleri şiddetli bir kavganın yaşandığını gösteriyordu. Daha fazla ayakaltında dolaşmak istemeyen Murat, fotoğraflar çeken memurun omzuna arkadaşça dokundu.

“Raporunuzu bekleyeceğim. Şimdilik dışarıdayım, bir şey olursa seslenin.”

Murat, kapının önünde kendisini bekleyen iki adamı da alıp binadan çıktı. Bir sigara yaktı. Paketi adamlara doğru uzattı. Diğerinden yaşça daha büyük olan Raşit Bey paketten bir sigara aldı.

“Anlatın bakalım, kimdir necidir bu komşunuz? Ne kadardır tanıyorsunuz?”

Raşit, sigaradan peş peşe nefesler aldıktan sonra diğer adama, Süleyman’a baktı. Kimin konuşmaya başlayacağına sessizce verilen karardan sonra anlatmaya başladı:

“Adı Erdem’di. Soyadını bilmem, zilinde de yazmaz zaten. Taşınalı çok olmadı. İçine kapanık bir tipti. Çok çalışıyor olmalı ki eve pek erken gelmezdi. Komşularla çok merhabası da olmadı, değil mi Süleyman? Sen karşı komşususun, sana bile pek selamı olmamıştır.”

Sigarayı içmekten öte sömüren adamın sözlerini başını

sallayarak onayladı Süleyman. Murat derin bir nefesi havaya dumanla karışık bıraktıktan sonra; "Eve girişinizden itibaren anlatmaya başlayın o halde," dedi.

"Dedim ya kapı aralıktı, seslendik ama cevap gelmedi. Akşam da evinden çıkan bir arkadaşı ona, başındaki beladan kurtulacaksın gibi laflar söylüyordu. Aklıma o sözler gelince eve girmeyi teklif ettim Raşit Bey'e. Ev karanlıktı, sadece oturma odasında bir masa lambasının cılız ışığı yanıyordu. Odaya doğru giderken mutfak tarafından bir hareketlenme oldu. Biri koşar adımlarla uzaklaştı. Adamın yüzünü ben görmedim."

Raşit'e doğru bakan Murat'a, yaşlı adam da başını sallayarak ve ellerini iki yana açarak yanıt verdi:

"Bir şeye dokunmadığınızı söylemişsiniz gelen polis memuruna, cesede dokundunuz mu?"

"Komiserim ben emekli bir doktorem. Zamanında adli vakalarla karşılaştım. Az çok ne yapmak gerektiğini de bilirim, o şekilde yara almış birinin çabucak öleceğini de... Süleyman'ı da alıp çıktım hemen evden. Polisi aradık ve kapıdan ayrılmadık."

"Binanın güvenlik kamerası var. Kayıtlar nerede tutuluyor?"

"Bina görevlisi Sadık Efendi size izletebilir kayıtları."

Komiser Murat, yanaşan arabadan inen Savcı'yı karşılarken, omuzları birbirine değecek kadar yakın duran iki adama yazılı ifadelerinin alınacağını söyledi. Savcı çok babacan bir adamdı. Murat'ın hayatının kadını ile evlenmesine vesile olmakla kalmamış, aynı zamanda nikâh şahitliğini de yapmıştı. Onu gören Komiserin gözleri ışıldadı. Bu davada protokole dayalı sıkıntılar yaşamayacağından emin olmuştu.

ÖZGÜR SAVRAZ

Babam ilkokul öğretmeni, annem ise muhasebeciydi. Meslek icabı kalem, kağıt ile fazla haşır neşir olduklarından bana da bulaştı bu özellik. Yazmayı, çizmeyi hep sevmişimdir. Matematik hesabım da iyidir, annemi çalışırken hayranlıkla izlediğim çok olmuştu ama tercihim babamın da tutkunu olduğu edebiyattan yana oldu. Her ikisini yaklaşık beş sene önce iki ay arayla verdim toprağa. Annem kansere yenik düştü, onu

ölümüne seven babam onsuzluğa dayanamadı. O da ardından göç etti annemin yanına.

Polisiye hikâyeler ve makaleler yazarım internet ortamında, okurlarım da sosyal medya hesapları üzerinden yazarlar bana. Erdem de sadık okurlardan biriydi, polisiye üzerine geçen yazılı sohbetler kısa zamanda sıkı bir arkadaşlığa dönüştü. Çok kez buluşup polisiye edebiyatı üzerine konuşmuşluğumuz vardır. Bazen de dertleşirdik. Erdem, kurumsal bir firmada finans işlerinden sorumluydu. Tüm imza yetkisi Erdem'de olduğundan sorumluluğu büyüktü. Geç saatlere kadar çalışıyordu. Beni doğum gününe çağırarak kadar yakınlaşmıştık Erdem'le. Meryem ile tanışmak o gece kısmet oldu, görür görmez aklımı başımdan aldı. Erdem'in çalıştığı şirkette tahsilat bölümüne bakıyordu. Aradığım kişinin o olduğuna karar verdim. Belki de rahmetli annem gibi rakamlarla arasının iyi olması beni etkiledi, bilemiyorum. Bakışlarımı alamıyordum ondan, bakışlarımla rahatsız da etmek istemiyordum. Bir fırsat bulup sohbet ortamı yarattım. O gece havadan sudan konuşup bolca da kahkaha attık. Kaşla göz arasında telefon numarasını da almıştım. Yazar olmam epey dikkatini çekti. Bana bakan bir çift kahverengi gözün içinde adeta kayboluyordum. Gözümün içine baktığında ona olan duygularımın bedenimi ele geçirdiğini hissediyor, Meryem'in de bu durumu fark edip etmediğini merak ediyordum. Gülerken o kadar doğal ve içtendi ki kelimelerle onun güzelliğini anlatacak sözcükler bulamıyordum. Arada bir de Erdem'in bize attığı kaçamak bakışları yakalıyorduk. Çok önemsemedik aslında ikimiz de.

Peki, uzatmayayım ama her şey o gece başladı. O yüzden buradan başladım. Kalkmak üzereydik, heyecanlıydım çünkü Meryem ile kalabalıktan sıyrılıp baş başa kalacaktık. Kısmet değilmiş kapının önünde bir arkadaşına denk geldik. Adam oldukça kaslıydı, kolları neredeyse gömleği parçalayacakmış gibi duruyordu. Dev cüssesinden kuvvet alıyor olacak ki bakışlarında meydan okuma vardı. Meryem'le selamlaşırken bana kaçamak bir bakış attı. Kızı kolundan tutup çekiştirdi, işin ilginç tarafı Meryem'in ses çıkarmamasıydı. Uzaklaşırken bana dönüp bakmadı bile. Aralarında geçen fısıldaşmaları duymadım.

Adamın kim olduğunu ve ne istediğini bilmiyordum ama Meryem'in bu karşılaşmadan hoşlanmadığı ortadaydı.

Göt gibi öyle ortada kaldım ya neyse. Sinirim bozuldu, içerledim de aslında. Belli etmemeye çalışıp ayrıldım mekândan. Yaz gecesinin serinliği yüzüme vurup içeride kafa şişiren müzikten uzaklaşınca bir rahatlama hissettim. Arabama doğru yürürken Meryem'i uzaktan da olsa, sokak lambasının yaydığı parlak ışık sayesinde giydiği kıyafetten tanıdım. Adamla hararetli bir konuşma geçiyordu aralarında. Omuzlarını sergileyen beyaz bir bluz, altında da siyah, bol bir pantolon vardı. Uyumlu giyimi ve mükemmel fiziği ile aklımı başımdan alıyordu Meryem. Yanlarına gitmemek için kendimi zor tuttum. Kendimde ona karışma hakkını bulamıyordum. Alkol başımı döndürmüştü. Arabamı bırakıp, bir taksi ile evime döndüm.

Aradan iki saat nasıl geçti, ben haber alamadan nasıl dayandım ne siz sorun ne ben anlatayım. Merakıma yenik düşüp mesaj attım. İyi olup olmadığını öğrenmek istiyordum. Mesajı gördü ama cevap yazmadı. Hâlâ o adamla birliktedir, diye düşündüm. İçim içime sığmıyordu. Daha tanışalı birkaç saat olmuştu ama onun için endişe ediyordum. Aramaya karar verdim ama ilk çalışta meşgule attı. Beklemekten başka çarem yoktu. Sabah çalan telefonla uyandım. Cumartesi, hava sıcak, masmavi ve berrak gökyüzü, benim içimde ise kara bir fırtına vardı. Yabancı bir numaraydı beni arayan, 'hayırdır' diyerek açtım. Açtım açmasına da içimden bir ses gelen aramanın Meryem ile ilgili olabileceğini söylüyordu. Yanılmıştım, su arıtma cihazı kampanyası için arıyorlardı. Yaşadığım kısa süreli heyecanın ardından gelen hayal kırıklığıydı. Erdem'in instagram hesabında takip ettiği isimler arasından Meryem'i buldum. Arkadaşlık isteği yolladım, beklemediğim kadar hızlı kabul etmesi şaşırttı beni. Hâlbuki dün mesajlarıma ve aramalarıma cevap vermemiş, geri dönmemişti.

Gece aracımı bıraktığım yerden almak üzere evden çıktım, sıcakta yürüyecek mecalim yoktu, işin kolayına kaçıp taksiye bindim. Yolda dayanamadım tekrar mesaj attım. Bu sefer kısa bir cevap geldi, özür dileyen bir mesaj... Hafta sonu yarım gün çalıştığını ve oldukça yoğun olduğunu söyledi. Kahvaltımı

dışarıda yapmaya karar verdim, bu süre zarfında yapacak başka işim olmadığından ben de tüm fotoğraflarını beğendim, gülerken sergilediği dişleri ayrı bir hava katıyordu ona.

Neyse, fırsat buldukça yazışmayı sürdürdük. Sosyal medya hesapları insanların hayat hikâyeleri, zevkleri, karakterleri hakkında ipuçları verir size, tek yapmanız gereken fotoğrafın tamamına bakmaktır. Meryem de eğlenmeyi ve gezmeyi seven pozitif bir görüntü çiziyordu.

Birkaç gün böyle sohbet ederek geçirdik, o gece karşısında çıkan adam hakkında hiç konuşmadık. Onun anlatmasını bekliyordum, konuyu açmadığı sürece ben de sormadım zaten. Yine de merak ettiğim için cevabı Erdem'den öğrendim; "Meryem takıntılı sevgilisinden kurtulmaya çalışıyor," dedi. Adam ayrılmak istemiyormuş. Canımı sıktı bu konu.

Meryem'in hesabını incelemeye devam ederken zihnimin derinliklerinde bu sorunu nasıl çözebilirim diye düşünüyordum. Eski fotoğraflara tekrar bakarken Meryem'in iş yerinde kutlanan doğum gününe ait bir kare dikkatimi çekti. Dedim ya dikkatli adamımdır diye, arka tarafta duran aynadan yansıyan kişi Meryem'i kolundan tutup sürükleyen adamın ta kendisiydi. Demek o zamanlarda birlikteydiler, tarihe baktığımda çok da eski değildi. Geçen seneydi. Adamı araştırmalıyım diye düşündüm.

Meryem'in burcunu da öğrenmiş oldum. İkizler burcuymuş, mantığa önem veren, her şeyi dengede tutmaya çalışan, anlık ve uç değişimler ile insanları şaşırtan bir özellikleri vardır İkizlerin. Bu özellikleri de yansıtıyordu. İlişki açısından zor bir kadına âşık olduğumu biliyordum. Telefon elimden düşmez oldu, internet üzerinden sürekli takip ediyor, onun da yaptığım paylaşımlara bakıp bakmadığını kontrol ediyordum. Onunla ilgili bir olayda aptal bir gülümseme yerleşiyordu suratıma. Arkadaşlarım bile bendeki değişimin farkındaydı. Fakat zaman ilerledikçe aramızdaki belirsizlik huzursuz etmeye başladı. Meryem'e karşı beslediğim duyguları açma zamanı gelmişti. Erdem de biraz beklememi öneriyordu. Sanki ilişkimizi istemiyor gibi geliyordu bazı söylemleriyle.

Meryem'e buluşmak, konuşmak istediğimi söyledim. Olur dedi ama

iş yoğunluğundan fırsatımız olmadı bir türlü. Artık tahammülüm kalmadı ve biraz daha ısrarcı davranınca benden önce kendisi açıldı. Ona karşı ilgim olduğunu fark etmişti, Erdem'in bana söylediklerini düşünerek o malum gece hakkında bazı imalarda bulunuyordum. Konuşma biraz gerginleşince sebebini söyleyip kendimi açtım artık. Meryem'in bu kadar açık olmasını beklemiyordum. Neyse, uzatmıyorum. Çok mutlu olduğunu belirtse de yeni bir ilişki için erken olduğunu zamana bırakıp beni tanımak istediğini belirtti. Erdem'le de bu konu hakkında konuşmamam konusunda beni uyardı. Şaşırdım. Meryem'in kafası eski sevgilisi yüzünden rahat değil diye düşünüyordum, bu sorunu halletmeden de bize huzur yoktu. Meryem'in son yazdıklarından sonra içime şüphe düştü.

Komiser Murat, ekibine gerekli görev dağılımlarını ivedilikle vermişti. Bilişimcilerin o saatte binaya giren ve koşarak uzaklaşan iri kıyım adamın eşkâlini belirlemeleri uzun sürmedi. Katil zanlısının aksine zillere basan suç ortağı, uzun siperlikli bir şapka ile yüzünü iyice gizlemişti. Diğerinin geniş omuzları, gösterişli kasları; yüzünü gizleyen adamın ise sıradan bir vücut yapısı vardı. Kamera kaydından, ikisinin de çeşitli açılardan çekilmiş fotoğrafları bastırılmış ve dağıtılmıştı. Kriminal ekip, odanın her yanına dağılmış raporlardan ve defterlerden Erdem'in çalıştığı şirketle ilgili bazı ilginç bilgilere ulaşmıştı. Ortada büyük bir dümen dönüyordu. Şirket çalışanları ile yapılan görüşmelere bizzat katılan Komiser Murat'ın aklını karıştıran bir başka bilgi de çalışanlardan biriyle ilgiliydi. Genç kadın birden bire sırra kadem basmıştı.

Cinayetten hemen önce ortadan kaybolan başka bir çalışan, Murat'a bu olayın düşündüklerinden daha detaylı olabileceğini hissettiriyordu. Kadının en yakın iş arkadaşlarından biri ifadesinde; "Meryem son zamanlarda iş yerinde çok gergindi. Erdem'le aralarında bir sıkıntı olduğuna eminim. Meryem'in yüzünü güldüren tek şey; şu yazardan gelen mesajlardı. Evet,

adamla tanıştım Komiserim. Erdem'in doğum günündeydik. Sonunda Meryem'in kendine uygun birini bulduğunu düşünmüştük. Bu yazarlar, sanatçılar biraz uçuk fikirlidirler ya belki de işi gücü bırakıp, onunla kaçmıştır," demişti.

Yazarın kimliğini not alan Murat, "Şu yazara ulaşmaya çalışalım," dedi.

Gösterilen iki fotoğraftan, kaçan katil zanlısını teşhis eden çıkmamıştı. Sadece şirkette getir götür işlerine bakan bir eleman, fotoğraftaki zanlıya benzeyen birini daha önceden şirket otoparkında gördüğünü anımsar gibi olduğunu söylemişti. Personelden sorumlu müdürün de aynı fotoğrafta görünen adam için, "Bir yerde gördüğüme eminim ama nerede şu an emin olamıyorum," şeklindeki ifadesi üzerine Murat, hatırlarsa araması için adama kendi telefon numarasını vermişti. Çalışanları bir kere daha ziyaret etmesi gerekebileceğini düşünerek şirketten ayrılırken aklında, bu işin kolay olmayacağı düşüncesi vardı.

ÖZGÜR SAVRAZ

Ben yazarak hayatımı kazanıyorum. Polisiye romanlar kazandırmasa da aldığım ek işler, çeviriler az çok geçimimi sağlıyor. Biz polisiyeciler biliriz ki, küçük ayrıntılar önemlidir, insanların es geçtikleri detayları biz cebimizde sonrasında kullanmak üzere biriktiririz.

Meryem ile mesajlaşmalarımız aynı şekilde devam etti, buluşmaya bile başlamıştık. İlişkimizin adı konmasa da aramız oldukça iyiydi. Zamana bırakmıştım, böyle ne kadar sürecekti bilmiyordum. Fazlasını isteyip Meryem'i kaybetmekten korkuyordum.

Yine bir buluşmamızda barda oturup biralarımızı yudumlarken konuşmamız döndü dolaştı Erdem'e ve tanıştığımız geceye geldi. Olanlar hakkında konuşmak istemiyordu, halledeceğini söyleyip durdu. Üstelemedim fazla, neler olduğunu kendim bulmaya çalışacaktım. Eski sevgili olup olmadığını sordum o adamın, bana gözlerini patlatarak baktı. Hiç alakası olmadığını sadece çalıştığı sorunlu firmalardan biri olduğunu söyleyerek,

geçıştirdi. Erdem'in söyledikleri ile Meryem'in bana anlattıkları arasında farklılıklar vardı. Taşlar yerine oturmuyordu. Sorunu çözmek için yardımcı olmak istediğimi söylediğimde korku içinde bulaşmamam konusunda uyardı beni. Bu adamın adını bile söylemiyordu bana. Konuyu değıştirme çabasıındaydı. Uzatmadım. İsteddiği olsun, dedim ancak yazdım bir kenara.

Keyifli bir gece geçirdik, bir yandan da mevzuyu düşünüp duruyordum. Kafam takılmıştı bir kere. Erdem'e o adamı sordum, tanımadığını söyledi. Ama Meryem'in fotoğrafında aynada yansıyan kare? Ayna yalan mı söylüyordu? Erdem'e şüpheyile yaklaşmaya başladım.

Folkart Towers'da çalışıyordu Meryem. İstanbul'daki iki yüz iki metrelik Spine Tower ve iki yüz otuz beş metrelik Sapphire Tower'dan sonra Folkart Towers da iki yüz metre yüksekliğinde üçüncü sırada olduğunu biliyor muydunuz? Bu gereksiz bilgiler hayat kurtarmasa da benim ilgimi çekiyor işte.

Uzatmayalım, şirketin faaliyet yürüttüğü iş alanını ve çalıştığı firmaları araştırmaya başladım. Bir dedektif gibi... Erdem'le görüşmüştüm, o gün özel işleri olduğu için çalışmayacaktı. Bunu da fırsat bilip Meryem'e sürpriz yapacaktım. Belki de ağzından laf alabilirim, diye düşünüyordum. Tek tek parçaları toplayıp olayı çözüme kavuşturacaktım. Neyse, öğle saati oldu, mesai bitimiyle çalışanlar dağılmaya başladı. Kalabalığın içinde onu gördüğümde kalbim heyecandan göğüs kafesimi parçalayacak gibi atmaya başladı. Bir an beni gördü sandım ama bakışları başka birine kitlenmişti. Dalgın görüntüsü dikkatimden kaçmadı, önceden planlanan rotaya göre yürüdü. Olduğum yerde takip ettim, eski sevgilisi olarak bildiğim gizemli kas yığını ofislerin altındaki Starbucks'ta bir masada oturmaktaydı. Meryem de karşısına kuruldu.

Karşılıklı oturup sohbet ediyordu. Daha doğrusu adam konuşuyor Meryem dinliyordu. Ne konuştuklarını duymuyordum ama adam Meryem'e karşı parmağını tehditkâr şekilde sallıyor, Meryem de kafasıyla onaylıyordu. Adam bileğini sıkıca kavrayınca, Meryem korkudan olduğu yerde küçülüp korunmaya çalıştı. Adam bildiğin

gözdağı verip tehdit ediyordu. Daha fazla seyirci kalamayacağım için yanlarına gittim. İkisi de beni karşılarında görmenin şaşkınlığı içindeydi, adam ayağa kalktı ve gitmemi istedi. Tabii bunu kibar bir dille söylemedi. Kafedeki herkes bize bakıyordu. Meryem'in elini tuttum, önüne geçip siper olduğum anda yediğim yumrukla arka masada oturanların üzerine düştüm.

Adam, beni kaldırmak için eğilen Meryem'e cevap vermesi için yirmi dört saat mühleti olduğunu, yoksa sonuçlarına katlanması gerekeceği konusunda tehditler savurup gitti. Neye cevap vermesi gerektiğini bilmiyordum.

İnsanların meraklı bakışları arasında bulunduğumuz kafeyi terk ettik. Sinirimden sesime ayar veremeyerek, yüksek sesle neler döndüğünü sordum. Gözlerinden akan yaş yüreğimi parçaladı ama sadece neler olduğunu bilmek istiyordum. Dudakları titredi ve konuşmaya başlamak için o ilk kelimeyi aradı. Ne söyleyeceğini bilemiyordu, ağzını açtıysa da bir türlü beklediğim konuşma gelmedi. Koşarak uzaklaştı yanımdan.

Şirkette yolsuzluk yapıldığına dair bulguları içeren dosya Murat'ın masasında duruyordu. Dosyada bir ismin altı, suça bulaşanların mali işleriyle ilgili dosyalarda uzmanlaşmış polis memuru tarafından birkaç defa çizilmişti. Komiser, sabah ilk iş olarak ekibini toplantıya çağırmıştı. Ekiptekiler, Komiserin zamanlama konusundaki hassasiyetini bildiklerinden ve normalde pamuk gibi olan adamın kızdığında nasıl yakıp yıkmaktan çekinmediğine pek çok kez şahit olduklarından, tam zamanında toplantı odasındaki yerlerini almışlardı.

Murat, masanın başındaki sandalyeyi çekerken, "Herkes heybesini masaya boşaltsın bakalım millet! Dünden beri neler buldunuz, anlatmaya başlayın," dedi. Komiserin ekibindeki en kıdemli yardımcısından başlayan ve kendiliğinden ilerleyen hiyerarşiye göre herkes söz almaya başlamıştı.

"Emrettiğiniz gibi, kamera kayıtlarını didik didik ettik Komiserim. Sadece binanın birkaç günlük kaydı değil,

sokağınkilere de göz attık. Trafik kameralarına da bugün bakılacak ve şüphelinin arabası tespit edilmeye çalışılacak. Şu karşı komşunun ifadesi doğru çıkıyor. Maktul akşam erken saatlerde bir misafir ağırlamış. Adını verdiğiniz yazarı da araştırdık. Akşam erken saatte geldiği söylenen misafirimizi de bulmuş olduk böylece. İlk ifadesini almaya bizzat gittim, cinayet saatinden epey önce Erdem'in evine geldiğini ve yaklaşık bir saat sonra ayrıldığını onaylıyor. Meryem'i merak ediyormuş, onu sormaya gitmiş, öyle diyor. O, evden ayrılırken Erdem'in sağ olduğunu komşular da onaylamıştı zaten. Yine de isterseniz buraya aldırırız ama bana olayla bir alakası yokmuş gibi geldi."

"Erdem'e, başındaki bela gibi birkaç laf etmiş onları sordun mu?"

"Sordum ama iş yoğunluğu için söylediğini, gerçek bir belayı kastetmediğini söyledi. İfadesini detaylı olarak masanıza bırakırım. Daha sonra kimliğini teşhis etmekte zorlandığımız şüpheli şahıs geliyor, bu sefer elinde siyah bir poşetle. Otopsi sonuçlandığında poşette tahmin ettiğimiz şeyin olup olmadığını anlarız. Erdem'in yanında ortalama kırk beş dakika kalıyor, konuşmanın tartışmaya dönmesi ve cinayetin işlenmesi için yeterli bir süre aslında. Aynı adamı, koşarak kaçan zanlımız eve girdikten birkaç dakika sonra zillere basarken görüyoruz yine kayıtlarda. Bu kaçan zanlı maktulün ev arkadaşı olabilir diye düşünmüştük ama maktul yalnız yaşıyormuş. Şimdilik bu ikisi baş şüphelilerimiz."

"Ben Erdem'in ailesi ile akşam görüşme fırsatı buldum. Yaşlı bir çift... Köyde yaşıyorlar. Oğullarını çok sık görmüyorlarmış. Ancak yine de sitemkâr değiller. Özellikle son bir yıldır oğulları onlara düzenli bir şekilde yüklü miktarda yardımda bulunuyormuş. Başka da bir şey bilmiyorlar."

"Kriminal, cinayet aletinin büro tipi bir makas olduğunu doğruladı. Her yerde bulunabilecek türden. Üzerinde parmak izi bulmuşlar. Bence bir tartışma yaşandı ve katil, eline geçen makası sinirle sapladı. Evde hırsızlık yapıldığına dair bulgu yok. Diğer odalarda bir şey bulamadılar. Kapıda bulunan dört parmak izinden ikisi komşulara ait çıktı. Diğerleri için veri

tabanında arama yapıyor çocuklar. Biri makastaki izle de örtüşüyor. Varsa bir kimlikle eşleşme, kısa sürede haber getiririm Komiserim.”

“Meryem’in memleketi Adana’ya gitmek için bilet ayırttığını ama otobüse hiç binmediğini öğrendik. Arkadaşlar uçak şirketlerine bakıyor olmalılar şu ara. Haber verecekler efendim.”

Murat herkesi sabırla dinliyordu, cinayetin işleniş biçimi ve şüpheliler arasında kuramadığı bir bağlantı vardı. Erdem’in geçmişine bakıldığında sicilinin temiz olmadığı aşikârdı ancak şüphelilerin kimliklerine ulaşılammış olması onu sinirlendirmeye başlamıştı.

Ekipteki tek kadın olan Elif, ısırmaktan boyasını kavlattığı kalemi ağzından çıkarıp ense hizasında yaptığı topuza sapladıktan sonra elindeki dosyayı sallayarak konuşmaya başladı. Sanki bir bomba patlatmak üzereymiş gibi hınzırca sırıttıyordu. Elif, erkek meslektaşlarından hep bir adım önde olmak ister, bunu başardığında da anın tadını çıkarmaktan keyif alırdı.

“Maktulün telefon kayıtları... Son mesajlar ilginizi çekecektir. Ama önce söylemem gereken bir şey var. O da katil zanlımızın adı,” diyerek sustu ve zaferinin diğerlerinin yüzlerinde oluşturduğu ifadeyi görmek için sandalyesinde geriye yaslandı.

ÖZGÜR SAVRAZ

Aradan sadece üç saat geçti, Meryem’e ulaşamadım. Telefonunu, internetteki hesaplarını kapatmıştı. Sanki kendisine ulaşılmasını istemiyordu. Onun için korkmaya başladım. O adamın Meryem’e bir şeyler yaptığını düşünüyordum. Yaptığım araştırmalar sonucunda hiçbir veriye de ulaşamamıştım. Öykülerdeki gibi bilgilere ulaşmak o kadar kolay olmuyordu. Çevremizde tanıdık polis de yoktu ki yardım etsin. Uzayan bekleyiş canımı sıktı, Erdem’e artık hesap sormam gerekiyordu. Arkadaşımı görmek için çat kapı giden misafir edasıyla Erdem’in evinin yolunu tuttum. Konuşmaya ihtiyacım olduğunu söyleyip konuya girecektim. Alaybey’in dar sokaklarında park

yeri bulmak zordur, genelde uzak noktalara bırakıp yürümeniz gerekir. İlk bulduğum boşluğa aracımı park edip yürümeye başladım. Apartman bahçesinin önünde iki kişi hararetli bir şekilde konuşuyordu. Batmakta olan güneşin kızılıllığında sadece iki siluet görünüyordu. Fakat yaklaştıkça seslerinden tanıdım, fark edilmeden biraz daha sokuldum, akşamın berraklığı ve hafif esen meltemle konuşmaları duyabiliyordum. Karşılıklı konuşanlar Erdem ve beni yumruklayan adamdı.

Erdem elini dostça karşısındaki adamın omzuna atıp merak etmemesini söylüyordu. Konuşmalarının arasında benim de ismim geçiyordu. Erdem, Meryem'in sorun yaratmayacağından emin olduğunu söyleyerek karşısındakini ikna etmeye çabalıyordu. Konuştukları konunun ne olduğunu anlamamıştım ama bir dolap döndüğü belliydi.

Neyse, adam arabaya binip giderken Erdem eve çıktı. Bir süre ne yapacağımı düşündüm. Kararımı verdikten sonra tekrar Erdem'in evine gittim, kapıda beni gördüğünce abartılı bir sevinçle karşıladı. Odaya girdiğimizde bir defteri aceleyle saklamaya çalıştığını fark ettim, görmemiş gibi yaptım. Oturup havadan sudan konuşurken yerimden kıpırdamadım. Konumuz tabii ki Meryem'di. Erdem'in o defteri ortadan kaldırmasına fırsat vermek istemiyordum. Bana Meryem'in nerede olduğunu bilip bilmediğimi sordu. Ben de ulaşamadığımı söylediğimde, eski sevgili yalanını uydurdu tekrar. O adama karşı beni kışkırtmaya çalıştığının farkındaydım. Anlaşılan Meryem'e olan aşkımı kullanıp beni üzerine salacaktı.

Kafaya koymuştum. Neler olduğunu öğrenecektim. Erdem'in tuvalete gidişi benim ekmeğime yağ sürdü. Apartmanın içinde sesler yankılanıyordu. Karşı daire sakinleri misafirlerini geçiriyordu belli ki. Bunu fırsat bilip kalktım ayağa, defteri saklı olduğu yerden alıp hızla sokak kapısına doğru yöneldim. Erdem'in duyduğu sesler sonrası paniklediğinin farkındaydım. Sifonun sesi duyuldu, koşarak geldi kapıya. Ne olduğunu sorduğunda Erdem'e başındaki sorunu çözmesinde yardım edeceğimi söyledim. Kafası karıştı, ne demek istediğimi kavrayamadı. Ne diyeceğini de bilemedi, bana bakarken komşularını da huzursuz bir şekilde selamladı. Şaşkınlığından

faydalanıp uzaklaştım, ne yaptığımı anlamamıştı. Anlaması uzun da sürmeyecekti.

Kafamın içindeki soru işaretlerini noktalayan cevaplar defterin içindeydi. Açıp incelemeye koyuldum, şirket isimleri, satış yapılan ürünler, miktarları ve tutarlar işliydi. Ayrı bir parantez açılmıştı satır sonuna. Satış yapılan tutar ile tahsil edilecek tutar arasında cüzi farklar vardı. Birçok satıştan ufak meblağları kendi hesabına aktardığını anlamam zor olmadı. Dedim ya muhasebe işlerinden rahmetli anam sayesinde anlarım diye. Erdem çalıştığı şirketten çalışıyordu. Yakup’la – konuştuğu adamın adı bu olmalıydı- şimdiye kadar kaldırdıkları tüm para kalem kalem bu defterde yazılıydı. Bu adamları hemen polise vermeli, diye düşündüm önce. Ama ya Meryem? Ya ona bir şey yaptılarsa? Ya da belki bu adamlardan kurtulursak kendiliğinden çıkıp gelecekti. Kafam karıştı anlayacağınız. Lakin bir edebiyatçının hayal gücüne bir yandan da genlerinden gelen sayısal zekâ eklendiğinde benim formül yazmam uzun sürmez efendim.

* * *

Tüm ekip Elif’in telefon kayıtları sayesinde ulaştığı bilgileri dikkatle dinledi. Katil zanlısı Yakup Sönmez eski bir sabıkalıydı. Dolandırıcılıktan hüküm giymişti. Bir süredir kendi şirketinin başında, temiz bir iş adamı gibi görünüyordu. Erdem ile birlikte onun çalıştığı şirketten epey para kaldırmışlardı. Telefon kayıtları, defterdeki bilgileri de onaylıyordu. Maktul son mesajında zanlıyı evine çağırmıştı. Muhtemel aralarında alacak verecek kavgası çıkmış olabilirdi. Ekibin en kıdemlisi Sedat, Elif’i takdir ettiğini ifade edercesine başıyla selamladıktan sonra;

“Bence planlı bir cinayet bu... Kamera kayıtlarında zillere basan kişinin eşkâlini bile tam belirleyemedik. Yakup’un ortağı olduğunu düşündük. Bu herif yanında birini getirmiş, orası kesin de adam neden zile basıp ortayı ayağa kaldırıyor, işte ben orasını anlamıyorum.”

“İşte, bu güzel bir nokta... Belki de şapkalı adam, kavga

çıkmasından, olayın büyümesinden falan korktuğu için ortalığı ayağa kaldırmıştır. Olamaz mı? Aynı adamı gece binaya girerken de gösteren kamera kayıtları var. Belki asıl kavgayı onlar yaptı da cinayeti Yakup işledi.”

Murat olmayan sakalını sıvazlar gibi elini çenesinde gezdirerek, “Ölüm saati çok önem kazanıyor bu noktada. Gerçi ben olay yerine hemen ulaştım. Ölüm katılığı başlamamıştı. Olay yeniydi. Şu rapor bir gelsin hele, bakarız. Elif. Şu son mesajı bir kere daha okusana...” dedi.

Elif dosyadan son mesajı buldu ve işaret parmağıyla satırı takip ederek okumaya başladı:

“Acil bana gelmelisin! İşler karıştı, büyük bir sorun var. Tüm yaptıklarımız ortaya dökülebilir. Ben artık bu işte yokum...”

Elif, mesajın sonundaki küfrü sansürlemiş, okumadan geçmişti. “İkili arasındaki tüm mesajlar hatta silinenler bile dosyada Komiserim,” dedi Elif.

Sedat, “Sanal âlem öyle bir çöplük ki hiçbir şey ama hiçbir şey aslında kaybolmuyor. Ne sildim sandığınız yazışmalar ne fotoğraflar... Söz uçar yazı kalır, dememiş mi zaten atalarımız? Şimdi Komiserim hemen aldıralım mı adamı, ne dersiniz?” diye sordu Murat’a.

Murat, “Beklemeniz hata. Ben yazışmaları detaylı incelemek istiyorum. Sanki hala yerine oturtamadığım bir şey var gibi. İşlerin karıştığını söyleyen mesajlar, şapkalı adam, basılan ziller...” dedikten sonra bir süre daha sessiz kaldı, “Şu yazar olan adam, Erdem’i en son gören kişi o. Onu da getirin bir de ben görüşeyim. ”

Herkes işinin başına dönerken Murat, şapkalı adamın fotoğrafına uzun uzun baktı. Tüm düğüm o adamla ve şu kayıp kızla çözülecek gibi hissediyordu.

Geçen üç günün ardından şüphelilerden Yakup Sönmez bir çalışanının köydeki evinde saklanırken bulundu. Merkeze getirilirken de ifade verirken de kendine son derece güvenli bir tavrı vardı. Önüne dosyalar konana kadar tüm suçlamaları reddetti. Mali Şubeden gelen Komiser ona ecel terleri döktürünce avukatını istedi. Avukatı ile görüştüktan sonra, kamera görüntüleri ile telefon mesajlarının incelendiğini

öğrenince eve gittiğini kabul etti. Ancak cinayeti işlediğini ısrarla reddediyordu. Ukala bir biçimde konuşmaya başladı.

“Ya amirim, kabul ediyorum birkaç dolap çevirdik ama cinayetle bir alakam yok. Gittim ama kapıyı açan olmadı.”

“Siktir lan! Eve girmemişmiş. Cinayet aletinde parmak izlerin ne geziyor o halde şerefsiz!” diye çıkıştı Murat.

Yakup çaresizlik içinde başını ve yelkenleri yere indirdi.

“Tamam, mesaj gelince eve gittim, kapı aralıktı. Erdem kanlar içinde yatıyordu. Aptallık edip Erdem’i kontrol etmeye kalktım, o sıra panikle makası da ellemiş olabilirim. Binada peş peşe çalan zilleri duyunca saklandım. Biri bana suçu yıkmaya çalışıyor,” dedi. Şapkalı adama dair hiçbir fikri yoktu, Erdem’in evine yalnız geldiğini söyledi. Meryem’in de nerede olduğunu bilmediğini iddia ediyordu.

Murat sorgu odasından çıkarken, bu adam ya çok iyi bir oyuncu ya da bu işin içinde başka bir iş var, diye düşünüyordu. Odasına dönerken sessize aldığı telefonuna baktı. Elif’ten dört cevapsız arama vardı. Geri arama yaparken odasından gelen telefon zil sesini duydu. Elif, aranan kızla birlikte odada bekliyordu.

Meryem Ersoy, gerçekten çok duru bir güzelliğe sahipti. Ağlamaktan şişmiş olsa da gözleri, bakışları insana huzur veriyordu. Başını öne eğik konuşmaya başladı.

“Korktum. İnanın bana çok korktum. Biliyorum, hemen polise gelmem gerekirdi. Bildiklerimi anlatmalıydım, onlara pabuç bırakmamalıydım ama o adam, beni sürekli tehdit ediyordu. Aileme zarar vereceğini söylüyordu. Hesaplardaki tutarsızlıkları ilk fark ettiğimde Erdem’e danıştım. Onu dostum sanıyordum, meğer o da işin içindeymiş. Yakup, şirkete benim sayemde yanaştı. Arkadaşımın kuzeniydi. Geçen yılki doğum günümde şirkete gelip bana sürpriz yapmışlardı. O gün Erdem’le kaynaştılar. İş çıkışı birlikte bir şeyler içmeye bile gittik. Ta o gün gözüm tutmadı onu. Arkadaşım da evlenip şehir dışına taşınınca bir daha onu da görmem sandım ama şirkete gelip gitmeye devam etti. Yakın zamanda Erdem sayesinde iş de bağladı. Meğer ikisi birlikte planlamışlar her şeyi. Erdem’in ölüm haberini alınca daha da korktum. Elimde

deliller var. Yakup'u köşeye sıkıştırabilecek deliller..."

"O iş çözüldü zaten. Personel müdürünüz de epey yardımcı oldu. Tüm suçunu kanıtlatabiliyoruz. Ancak cinayeti işlemediğini söylüyor. Siz bu konuda bir şey biliyor musunuz?"

Meryem başını iki yana salladı.

"Size bir fotoğraf göstereceğim. Burada yüzü pek belli değil ancak dikkatli bakmanızı istiyorum. Daha önce Yakup'un yanında böyle birini görüp görmediğinizi bilmek istiyorum. Suç ortağı olabilir. "

Komiser Murat, şapkalı adamın fotoğrafını Meryem'e uzattığında kızın kaşları çatıldı. Tüm dikkatini fotoğrafa yoğunlaştırdığı belli oluyordu. Başını iki yana sallayınca Komiser diğer fotoğrafı koydu önüne. Erdem'in aracının polis kontrolü için durdurulduğu ana ait bir fotoğraftı bu. Birden elini ağzına götürdü.

"Ama bu... Bu mümkün olamaz!"

ÖZGÜR SAVRAZ

Öykülerimi yazarken ciddi araştırmalar yaparım, ilaçlar hakkında da bilgiye sahibim. Aramızdan su sızmayan bir arkadaşını arayıp SOJOURN adlı ilaca ihtiyacımın olduğunu söyledim. Nedenini ve ne yapacağımı sormadı bile, gidip aldım. Anestezi ilacı olan bu çözelti, ameliyatlarda kullanılıyordu ve pahalı bir maddeydi. Pahalı olması sorun değildi ama bulmak oldukça zordu. Doğru kaynakları bildiğiniz takdirde istediğiniz yasaklı ve nadir olan her şeye belirli bir ücret karşılığında sahip olabilirsiniz.

Uzatmayayım, Erdem defterin yokluğunu hissettiği andan itibaren ısrarla aramalarını sürdürdü, şüphesiz o bu eksikliği fark edene kadar da benim çoktan uzaklaştığımı tahmin ettiği için peşime düşmedi. İlk önce tehdit dolu bir mesaj yazdı, cevap vermeyince her şeyi anlatacağına dair bir mesaj daha attı. Ardında iz bırakmak istemediğim için cevap vermedim. Bu mesajları inceledikten sonra polisin bana ulaşacağını biliyordum.

Saat ondan sonra alkol satışı yasak olduğundan tek el bayiiinden

kavga dövüş aldım diyebilirim dört birayı. Bir şişeyi açıp kalan diğer biraların içine enjektörle ilaçtan enjekte ettim. Bu sayede refleksleri zayıflayacaktı. Neyse, sabırsızlıkla bekliyordu beni. Ben açtığım birayı yudumlarken sessizce çıktım merdivenlerden. Üstümü değiştirmiş yüzümün görünmemesi için de şapka takmıştım. Apartmanın ışığını yakmak istemedim görünmemek için. Kapıyı tıklattım. Kapıyı açan Erdem'e elimdeki bira poşetini uzattım. Yüzündeki kararsız bir ifadeyle karşıladı beni. Tepkilerime göre hareket edecekti kesin.

Oturduk, derin bir iç çekişten sonra başladı sıralamaya, defterdeki kayıtlarla neler yaptığını bir bir anlattı. Artık kartlarımızı açık oynuyorduk. Yaptığı hırsızlığı Meryem fark etmiş ve hesapları düzeltmesi için şans vermişti. Erdem özellikle ortaya attığı eski sevgili yalanıyla Meryem ve benim aramı uzak tutmaya çalışıyordu çünkü eski sevgilisi sandığım Yakup denen adamla büyük dolap çevirmeye hazırlanıyordu. Vurgun büyük olacaktı, bunu fark eden Meryem'i, Yakup korkutup sindirmeye çalışıyordu.

Tek kaşını kaldırıp ne tepki vereceğimi bekledi Erdem. Ona doğru eğilip bu işten yüzde otuz istediğimi ayrıca Meryem'i rahat bırakmalarını söyledim. Tereddütsüz başını salladı. Ortaklığımıza kadeh tokuşturduk. Erdem rahatladı, tuvalete gitmek üzere ayaklandığında ilacın etkisiyle sendeliyordu. El çabukluğu ile küçük şişedeki kalan ilacı cebimdeki beze boca edip Erdem'in arkasından yaklaştım ve yüzüne bastırdım. Aynı filmlerdeki gibi...

Kendinden geçmesi beş saniye, bilemediniz yedi saniye sürdü. Araba ve ev anahtarlarını, cüzdanını da alıp çıktım. Gecenin biriydi. Evime uğrayıp vücut hatlarımı gizleyecek kıyafetler seçtim. Yüzümü de gizlemeliydim. Her yerde güvenlik kameraları vardı. Polis elbette kayıtlara bakardı. Erdem'in çalıştığı ofisin yolunu tuttum. Bayraklı yolunda polislerin alkol muayenesine takıldım. Açtığım birayı öylece bıraktığımdan alkol çıkmadı.

Aracın hangi şirkete ait olduğunu soran polise bilgi verip GBT kontrolü sonrası devam ettim. Elimden geldiği kadar soğukkanlı

davranmaya çalıştım şüphe çekmemek için. Folkart personellerine ait olan giriş kartını kullanarak otoparka aracı park ettim. Saat epey geç olduğundan ortalıkta kimse yoktu. Erdem yetkili olduğundan ofisin anahtarları da vardı. İki denemeden sonra doğru anahtar ile açtım kapıyı. İçeriye şöyle bir göz atıp masasını buldum. Aradığım tahsilatlar ile ilgili dosyalar bir çekmece içindeydi. Şöyle üstünkörü göz atıp Yakup'a ait olan dosyaları, hesap makinesi, kalem ve makası alıp çıktım.

Çok heyecanlıydım, hayatımda hiç sigara içmemiştim ama canım istedi nedense. Erdem'in evine geri döndüğümde sakin kalıp dosyalara daha dikkatli baktım. Yakup'un firmasına ait sipariş föylerini tahsilat makbuzlarıyla birlikte bir kargaşa havası yaratmak için etrafa saçtım. Erdem'in de telefonundan önce bana attığı mesajları ve aramaları sildim. Yakup'a acil gelmesi gerektiğini, Meryem ile ilgili büyük sorun olduğunu söyleyen mesajı attım. Mesajı gören Yakup hemen aramıştı. Telefonu sessize alıp yastığın altına attım. Baygın halde yatan Erdem kendine gelmek üzereydi. Duvardan destek alıp doğrulduğunda elimdeki eldiven, takmış olduğum bone ve üzerime geçirdiğim muşambaya benzer önlüğün ne anlama geldiğini çözmeye çalışıyordu. Ofisinden getirdiğim makası, aort yayından ayrıldıktan sonra boyundan geçerek beyne doğru çıkan 'arteria carotis communis' adında, halk dilinde şah damarı diye bilinen damara sapladım ve ölümü hızlandırması için çektim.

Gırtlığından hırıltı çıkarıyordu sadece, bağırıyordu. Yerde kandan bir göl oluşmaya başlarken üzerimdekileri çıkardım, sırt çantama tıktım kapıyı aralık bırakıp çıktım. Apartman sakinlerinin hepsi uyuduğundan derin bir sessizlik hâkimdi. Karşı sitenin bahçesinde ağaçların arasına saklandım. Son hızla yaklaşan arabanın Yakup'un aracı olduğundan emindim. Yanılmamıştım, alelade kenarda park edip koşturmaya başladı. Yakup'un eve girmesini bekleyip Erdem'in komşularının zillerine ısrarla basıp kaçtım. Uykusu bölünen öfkeli birkaç kişinin küfürlerini duyabiliyordum.

Evet, Ofisindeki eşyaları evinde çalışıyor gibi göstermek için

aldım. Erdem'in işlediği suçu ayan beyan ortaya dökmek için tüm dokümanları saçmıştım. Geçimsiz ve kavgacı olarak bilinen Yakup'un telaşla Erdem'in yanlışlıkla karşı dairesinin ziline bastığı düşünülecekti. Aynı zamanda ikisinin bu soygunu nasıl yapacakları konusunda Erdem'in telefonundan attığım mesajlar delilleri kuvvetlendirecekti. Uyanan komşular cinayet mahallinde Yakup'u görecektlerdi, saatler önce beni evden çıkarken gören komşular söylediklerimden Erdem'in büyük bir sorunu olduğuna şahit olmuştu ve bu yüzden de öldürüldüğünü düşünecekler ifadelerini de o yönde vereceklerdi. Kayıp olan Meryem'i de bulmak polise kalıyordu.

Hiçbir zaman hırsızlık yapmadım, yapmam da Komiserim. Ama sevdiğim biri uğruna gözümü kırpmadan birini öldürebilirim. Öldürdüm de, başrolde olduğum kara öyküde kusursuz bir cinayet yazmak üzereyken trafik polisi kalemimi kırdı amirim.

* * *

Adamın ifadesini verirken sergilediği sakinlik, sanki bir hikâye anlatıcısıymış gibi tane tane konuşması, lafı uzatmaması için yapılan uyarılara aldırmandan kendi hayal dünyasında kaybolması gözlerinin önünden gitmiyordu. Hele hele sevdiği kadının kahramanı olduğunu düşünerek böbürlenışı yok mu, gören bir katil değil de bir süper kahraman konuşuyor zannederdi. Komiser Murat, Özgür Savraz'ın resmi ifadesini dosyaya koyup, dosyayı kapattı. Bürodan çıkıp yürümeye başladı. Savcı Kenan Alıç ile öğle yemeğinde buluşmak için sözleşmişlerdi. Hasır tabureleri ile yıllar boyu her türlü değişime ayak direyen mekânın sahibi onu dostça selamladı. Şehrin en güzel ciğer sotesini yapan mekân her daim manevi babası ile birlikte geldiği bir yerdi. Savcı her zamanki gibi ondan önce gelmiş, alçak masalardan birine kurulup siparişi vermişti bile. Murat oturur oturmaz, Kenan; "Anlat bakalım nasıl gidiyor soruşturma?" diye sordu.

"Bitti bile. Artık top sizde... Dosyayı size ulaştıracaklar."

"Güzel, fazla uzamamasına sevindim."

Murat, siparişleri getiren garsonun uzaklaşmasını izledi.

Garson yıllardır bu salaş mekânın demirbaşı gibiydi. Başka hiçbir yerde işini bu kadar ciddiye alan bir garson görmemişti. Saç tavada gelen yemeğinden ilk lokmayı üfleyerek ağzına atarken;

“İşini iyi yapan insanlara hayranım. Bizim katilimiz beceriksiz bir yazarmış. Kendince güzel bir plan yapmış ama klasik polisiye romanların yazıldığı dönemde yaşamadığımızı unutmuş, hesaba katmadığı kameralara gülümsemiş,” dedi.

Funda MENEKŞE,

Orçun YENİLMEZ. Detektiv proza